

Szabadszavas beszámoló

2024. június 24-29-ig az Erasmus + keretében Firenzében vehettem részt egy 6 napos továbbképzésen a Europass Academy szervezésében. Bár eredetileg nem erre a képzésre szerettem volna jelentkezni, nem bánom, hogy végül mégis ezen a kurzuson vettem részt.

A kurzus célja az volt, hogy megismertesse a résztvevőket a mesterséges intelligencia, a virtuális valóság és a 3D nyomtatás új oktatási lehetőségeivel. Az első délelőttöt ismerkedéssel töltöttük, 12-en voltunk a tanárnővel együtt, ami ideális számnak tűnik, és a nemzetközi jelleg is megvolt, hisz a csoportban volt 3 lengyel, 2 észt, egy ciprusi, egy német, egy horvát, egy reunioni, egy bolgár, egy magyar résztvevő, és a tanárnőnk pedig török volt. A nemzetközi kapcsolatok építését valamelyest megnehezítette azonban, hogy csak az egyik lengyel, a ciprusi és a német résztvevő, illetve jómagam beszéltünk legalább B1 szinten angolul, úgy tűnt a többi résztvevő A1-es tudással indult neki ennek a kurzusnak, ami azért nehézséget jelentett, mind a délelőtti folyamán, mind a szabadidős eszmecsereket tekintve. Eddig minden Erasmus + kurzusról rengeteg új kapcsolattal és tudással érkeztem haza más országok oktatási berendezkedését illetően, itt ez a hiányos nyelvtudás miatt elmaradt, illetve úgy éreztem, hogy bár nagyon hasznos dolgokat tanulunk és a kurzust tartó tanárnő valóban alkalmazza a technikai újításokat, valahogy az egy hét alatt nem váltunk valójában csoporttá. Eddig ez mindig megtörtént, ezt most nagyon hiányoltam. Ami pozitív volt viszont, hogy török tanárnőnk mindenképpen szerette volna velünk megosztani a tudását és ezt interaktív prezentációs technikákkal tette. Megismertem mire jó a Trello interaktív prezentációs technika, a Magic School AI, kifejezetten tanárookra kifejlesztve, hogyan lehet cikkeket írni Diffit-tel, dalt szerezni Suno-val, hogyan lehet chatbotokat alkalmazni a tanításban és ízelítőt kaptunk arról is mennyire nehéz vagy könnyű a 3D nyomtatás. Az első 3 napot nagyon élveztem, az AI alkalmazásának számomra nagyon is releváns módjait ismertem meg. A második két napon a virtuális valóságé és 3D nyomtatásé volt a főszerep, ezt inkább érdekesnek tartottam, annyira nem hiszem, hogy a mindennapokban érdemes alkalmaznom a nyelvtanítás során. A kurzus része volt egy kulturális program is, aminek keretében egy toscanai borászatba vittek el minket, körbevezettek a szőlészetben és lehetőségünk volt borkóstolásra is. Ez nagyon jól sikerült, itt már kötetlenebb beszélgetésekre is sor került, lehet, hogy már a kurzus elején érdemes lett volna egy ilyet szervezni és nem a végére hagyni.

Délutánonként a városban sétálgattam, nagyon sok múzeumot nem akartam megnézni, mert a kurzus végére érkezett a családom és együtt terveztük megnézni azokat a helyeket, ahova belépőt kell váltani. Firenze tele van kulturális emlékekkel, reneszánsz építészeti csodákkal, ugyanakkor mára már a tömegturizmus egyik fellegrárává vált, ami valamelyest levon az élvezeti értékéből. Érdekes volt beszélgetni a helyiekkel, akik bevallották, hogy ők már csak január és február hónapban mennek be a belvárosba, mert annyira nyomasztja őket a tömeg. Ez mindenképp tanulságos volt és arra ösztönzött, hogy sok anyagot gyűjtsék a tömegturizmus témájával kapcsolatban, amiről a diákokkal is tudunk beszélni a tanév kezdetén, ha ők is átéltek ilyesmit. A legkedvesebb programom a Giunti Odeon moziban Fellini utolsó fekete-fehér filmjének a megtekintése volt angol felirattal, ami igaz kulturális csemegének számított és azt hiszem a mozi helyiekkel volt tele. Összességében nagyon

hasznosnak találtam a kurzust, fogom alkalmazni a tanultakat, de a helyszín megválasztásával a jövőben körültekintőbb leszek.